

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krona, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Privečkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 5. aprila 1914.

XV. letnik.

Razdelitev Avstrije.

V inozemskih listih, zlasti v onih nam vedno sovražno Rusije, ponavljajo se v zadnjem času preočna poročila o razdelitvi Avstrije. Gotovi krogi govorijo tako, kakor da bi morala Avstrija v par letih v resnici razpasti in bi si zamogli njeni sosedi meni nič tebi nič vsak svoj kos vzeti. V tej obliki je stvar sicer precej smešna. Kdor pozna našo monarhijo le iz poročil balkanskega ali ruskega časopisja, ta bi moral seveda obupati o njeni notranji moči in veljavi. Res je, da so notranji politični boji in sploh vsa notranja mizerija na Avstrijskem prav žalostni pojavi. Vsaških par tednov enkrat pride vlada ali državni zbor ali eden naših deželnih oborov do krize, iz katere ni izhoda. Pa kdor li misli, da je s tem vsa Avstrija trhla in segnita, ta bi se grozovito motil. Notranje boje ima vsaka država in drugod tudi niso manj resni nego pri nas. Na Francoskem je ravno sedaj neka besna babnica ustrelila enega najvplivnejših žurnalistov, samo ker je ta žurnalist brezobzirno razkrinkaval korupcijo in skandale francoske vlade. Na Angleškem zopet se pripravljata pravcavta meščanska vojna, pri kateri so prizadeti oficirji in vojaki vladj pokorščino odpovedali, brez da bi jih zamogla vlada kaznovati in v izvrševanje službe prisiliti. In Anglija velja vendar za jekleno državo, v kateri bi človek takih revolucijskih pojavov niti ne sanjal. O notranjih bojih Rusije govoriti je pa skoraj nepotrebno. Rusija naj bo po razmerju svoje zemlje še tako velika, — v svoji notranjosti je klavna in slabotna. Poljaki, Rusini, Čerkesi, Finci, celo Kozaki in Mongolci na Ruskem imajo pravzaprav le eno stremeljenje: rešiti se ruskega jarma, odtrgati se od vlade carja-batjanskega.

Naj se nam torej ne poje o notranjih bojih Avstrije, ki glasom nam nasprotujočega časopisja pomenijo počasni pogin naše domovine. Pri vseh teh bolj ali manj smešnih tiradah je želja mati porojene misli. In ako govorijo zdaj ruski listi, da bode v par letih Avstrija razkosana, da dobi en kos Italija, en kos Rusija, en kos Srbija in zopet en kos Nemčija, — potem so to le prazne fraze, čez katere pametnemu človeku ni treba niti besedice izgubljeti.

Žalostno je k večjemu to, da najdemo take fraze pri nas rodovitna tla in poslušna ušesa. V vaeolovanskem deliriju zmedeno časopisje pozira te ruske bedarije z velikim vžitkom in jih, okinčane še z lastnimi ednakovrednimi neumnostmi, prodaja potem svojim vernim čitateljem. To opazujemo zlasti pri nas na Slovenskem. Odkar je slovensko časopisje vsled balkanskih zmag pričelo noretiti, objavlja z neverjetnim veseljem te tuje vesti o razdelitvi in razkosevanju Avstrije. Nekateri slovenski narodnjaki res že

komaj čakajo, da bi splavala habsburška krona po Donavi in da bi oni sami prišli pod žeslo belgrajskega "črnega Petra" ali pa ruskega Nikolaja. Tem ljudem bi bilo pravzaprav privoščiti, da bi se jim ta želja izpolnila. Videli bi prav hitro, kako bi se jim z rusko knuto njih slovensko narodnjakarstvo iz teles izbilo in kako bi se na srbskih vislicah vseslovanski idealizem pomorilo. Poljaki in Bulgari vedo lepo pesen peti o "slovanskih" državah Rusiji in Srbiji. . .

Naše ljudstvo po Štajerskem in Koroskem gotovo v splošnem nima simpatij za protiaustrijske ideje srbo- in rusofilskih narodnjakov. Ljudstvo zna ceniti pomen in moč Avstrije in ve prav dobro, da se mu na Balkanu ali pa onkraj Karpatskega gorovja ne bi nikdar tako dobro godilo. Ali polagoma postaja ljudstvo vendar zbegano, polagoma pričinja dvomiti o marsičem, ako čita vsak dan v slovenskih listih, da je na Srbskem in v Rusiji pravi paradiz in da bode Avstrija kmalu razpadla, kakor razpade egiptovska mumija. Ljudstvo je naivno, neizobraženo, po našem klerikalizmu celo hudo poneumno, — zato ne zna ločiti zrnja od slame, resnice od fraz in hudobnih laži, — in tako izgublja polagoma znanje v avstrijsko domovino. K vsemu temu pridejo še slabe gospodarske razmere, lakota, slabe letine, nesreče, veliki davki, ki jih mora ljudstvo s svojim krvavim zaslužkom plačevati. Protiaustrijsko časopisje seveda ne pove, da so te slabe gospodarske razmere na Ruskem ali Srbskem istotako slabe, ali pa da so celo še hujske. Nasprotno so temu časopisju davki le nekaj povod, psovati in napadati zopet avstrijsko domovino. In tako pričinja ljudstvo majati z glavo, obupava in nima več tistega lepega patriotičnega navdušenja za domovino. . . Vse to pa imajo listi na vesti, ki hočejo svoje narodnjaške vzore zgraditi na razvalinah Avstrije, ki so iz sovraštva proti nemštvu pokopali zvestobo do domovine, ki danes mrzijo in proklinjajo Avstrijo. Ti imajo to jasno propadanje patrioitične zavesti na duši in te hujskače bi se moralo tudi na odgovornost klicati.

Avstrija ne bode razsuta in ne bode propadla. Kajti Avstrija je velepotebna kot nekako središče evropskega miru. Ruske sanje splavale bodejo po vodi in naša prekrasna domovina smela bode še vedno svojo zastavo dvigati na suhem in na morju. Austria erit in orbe ultima, — Avstrija bode do konca vseh dni!

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. „Marijini“ družbeniki so vse hvale vredni, ker znajo na surove načine napadati javno na stezi tiste osebe, ki nikakor ne trobijo v farške rogove; ali se držite vaših predpisov dotičnega društva? Pred

kratkim je napadel eden izmed teh kimovcev J. Blec jun. našega g. knjigoveza Podhostnik. In to se je že večkrat ponovilo; sploh brez vsacega povoda. Pa g. Podhostnik je potrpežljiva oseba, kajti drugače bi ta mlečozobni pobalin rajžal v kajho, da bi si kri ohladil in drugokrat se mu pa gotovo kaj tacega zgodi. Gospod župnik, bilo bi pametno, takšne podrepnike malo podučiti in navajati poštenega mirnega obnašanja, ne pa, da takšni smrkavci, ki še nosijo na hrbtu jajčevo lupino, poštene osebe na prav grd način proklinjajo. Takšne sadove rodi izobraževalno — „Marjino“ društvo! Sramotno! Dobro bi bilo, ko bi se g. kaplan kaj za take stvari zanimali in takšnim nevednežem „Marjinega“ društva kaj pameti pridjali. In dotičnemu napadalcu pa povemo odkritosrčno, da g. Podhostniku to nikakor ne škoduje; enkrat se mu bode klerikalni jezik že prikrajšal. Tako fante, ali si razumel? „Papendeker“ ni šnopsar, da bi se mu šnops ponujal; boljše ako se ga težakom privoščil, če je res toliko bogastva?

Sv. Barbara v Halozah. Dragi čitatelji „Štajerca“, moramo vam naznaniti delovanje našega g. kaplana Baznika v spovednici, ker že presega vse meje spovedne molčečnosti. Na dan 25. sušca pretečenega tedna smo šle nekatere žene k spovedi, akoravno je bil za dekleta odločen ta teden; tam nas je nahnulil kakor volk, zakaj nismo prišle, ko je bila spoved za žene. Povemo me g. kaplanu, da se bode njemu vračalo ravno tako od strani gospodinj; kadar bode hodil po zbirci, žitni in vinski, tedaj bodedo vplivale na svoje može, da ne bode dobil nobene zbirce od naših pridelkov. Sramota za duhovnika, ako se vpričo drugih izpovedenk žali čast nas krščanskih žen, še večja sramota za duhovnika, da gre raje na kor pet, kakor da bi opravljal svojo dolžnost v spovednici. Ako ste začeli sejati veter, bodede želi vihar; sedaj ko ste se pri nas malo bolj odebelili s klobasami, katere Vam iz naših vrst nekatere neumnice pripravljajo in Vam tudi kaj dobro teknejo, nas pa še v spovednici drugim v sramoto izpostavljate!

Prišel bode praznik
Odišel bode Baznik
od nas gospodinj
imel bo slab spomin!

Več žen iz fare.

Novice.

Zastrupljenje. Iz Petrograda poročajo, da se je zastrupilo v tovarni za stroje, last tvrdke Bogdanov, čez 400 delavcev. Počila je plinova cev. 18 delavcev je mrtvih.

Visoka globa. Zaradi tihotapstva s saharinom so aretirali v Jablonci nekega hišnega posestnika in nekega špedicijskega uradnika. Vrednost vtihotapjenega saharina znaša 60.000 kron. Kaznovali so ju s 300.000 kronami globe.

Sirolin "Roche"

olajša in odpravi **prsrne bolezni, kašel, katar, influenco, astma.**

Originalni zavoj à K 4.— se dobi v vseh apotekah.

